

Zelení hájové

Lenka Filipová

Zelený hájové, bejvaly jste vy moje,
bejvaly jste mého srce potěšení;
níčko už dlouhýj čas neslyšíj jsem vtáčka hlas,
na vobloze se hukázal smytnýj čas.

Dostal jsem šáteček, v každým rohu kvíteček,
a uprostřed z rozmarýny pěkný věneček.
Ten věneček zelený, z rozmarýny pletený,
ten mi dala moje milá pro potěšení.

Hdybys mě, má milá, má Handulko rozmilá,
hdybys ty mě jednou v řadě poznát nemohla,
na koníčka vyskočím, bílým šátkem zatočím,
hadije, má znejmilejší, s tebou se loučím.

Domažlický páni, napiště mně psaní,
napište je mojí milý na ten pražskej most;
haby se vdávala, na mě nečekala,
že já si nemůžu z vojny pryč pomoct.

Ach, má milá matičko, což mě bolí srdíčko,
že vy mě tak mladoučkýho vojákem máte.
Hdyby bylo nevím jak, žádná pomoc vodnikajď,
ach, já smutný, zarmoucený, muším bejt voják.